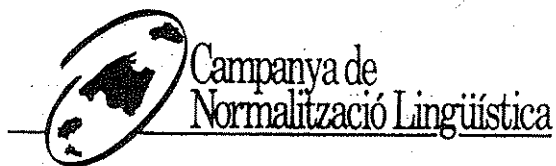

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VI

Palma
1994

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

VIII

Molts anys, molts d'anys!

Molts d'anys, i bons, a tots els lectors de *Línia Directa*! I que l'any 1994 sigui ben venturós per a tots!

Com que els nostres lectors també volen manifestar als seus amics aquests bons desitjos, aquests dies hem rebut consultes sobre diverses fórmules per felicitar les festes. La més nombrosa, sobre si s'ha de dir "molts d'anys" o

“molts anys”.

Les dues formes són bones, si bé a Menorca (si no han canviat modernament) la que s'usa és **molts anys**, mentre que a Mallorca predomina **molts d'anys**.

També a les altres terres de llengua catalana hi ha vacil·lació entre l'ús o la supressió de la preposició **de** darrere els adjectius i adverbis de quantitat: **poc, molt, més, gaire, prou, massa...** Fixau-vos que quan s'empra un pronom en lloc del nom que aquests quantitius determinen, el pronom obligat és **en** (“en vull més”, “en volen massa”, “en tenim prou”, “te'n donaré molts”...), que és el pronom que s'empra en lloc d'un nom precedit de la preposició **de** (“en parlarem [d'això]”, “en sortirem, d'aquesta”, etc.). Tots sobreentenen, per tant, la preposició **de** en aquestes expressions, però en certs casos l'expressam i en certs casos no. I és curiós que segons on —o segons qui parla— es posa la preposició darrere uns quantitius o uns altres. Així, a Mallorca deim generalment **molts de doblers**, per exemple, però **pocs doblers**, i sentir **pocs de doblers** ens sembla impropri. A Catalunya hi ha contrades en què es diu generalment **molt de, poc de, massa de, prou de**, etc., i contrades on, com a Mallorca, el posen en segons quins casos.

I resulta que a tots ens sorprèn que es faci un ús de **de** diferent del que tenim acostumat. Així, record que la meva àvia, que era menorquina com tota la meva família, no es va acostumar mai a la fórmula de felicitació **molts d'anys**, que li resultava desagradable perquè li semblava que li desitjaven **molts danys**, és a dir, molts de mals...

Sigui com sigui, la construcció és correcta, amb **de** o sense. Per això l'hem volgut emprar en les dues formes per als nostres lectors. Els desitjos que expressen, això sí, són ben sincers i ben cordials.

Felicitats!